



Република Србија
УПРАВНИ СУД
9 У 2249/10 (2008)
26.08.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Зорице Китановић, председника већа, Руже Урошевић и Медвед Томислава, чланова већа, са судским саветником Ксенијом Ивановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ул. ... бр. ..., правног следбеника пок. Б.Б., бив. из ..., против решења Министарства финансија Републике Србије, број 465-02-00139/2007-07 од 23.11.2007.године, уз учешће заинтересованих лица Општине Гроцка, коју заступа Општински јавни правобранилац и Безбедоносно-информативне агенције из Београда, ул. Краљице Ане бр.бб, у предмету експропријације, у нејавној седници већа одржаној дана 26.08.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба Б.Б. из ..., ул. ... бр. ..., изјављена против решења Одељења за општу управу и имовинско-правне послове Градске општине Гроцка, 1-12 број 462-471/2006 од 01.06.2007. године. Ожалбеним решењем одбијен је захтев В.В. из ..., за поништај решења Експропријационе комисије СНО среза београдског у Београду, Пословни број Р.271/50 од 02.09.1950.године и допунског решења V већа Комисије за одређивање накнаде за експроприсану имовину НО града Београда број 2744/55 од 30.10.1957.године. Наведеним решењем, је из поседа власника експроприсана непокретна имовина и то:

кат. парц. Број ..., ливада у површини од ... ара, уписана у ЗКУЛ број ... К.О. ..., државна својина, власништво Републике Србије, корисника према земљ.књ.стању са по 1/2 В.В. и Б.Б., оба из ..., а према катастарском стању корисника Државног секретаријата унутрашњих послова СФРЈ у Београду и утврђена накнада за исту.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 05.01.2008. године, која је била заведена код тог суда под бројем У.91/08, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Истиче да је предметна парцела одузета без накнаде, јер ни један правни претходник па ни тужилац, као правни следбеник, нису пристали на понуђену трампу до данашњег дана. Како замена није реализована, то се предметна парцела у земљишним књигама и даље води на правног претходника, односно, на основу оставинског решења на тужиоца, док понуђена парцела на име замене никада није мењала првобитни правно-својински статус, односно није прешла у државину тужиоца, јер замена правно није реализована. Такође, тужилац оспорава налаз вештака у целини из разлога што су на предметној парцели и на другим парцелама од антенског комплекса остали само "мртви" антенски делови у виду антенских стубова, без икакве стварне функције, што значи да је налаз вештака неупотребљив и фингиран, а све то говори да парцела није приведена намени, што је друштвено штетно и законски неодрживо и тужиоцу даје законско право да поврати корисништво на парцели. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да у свему остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересовано лице Општина Гроцка, коју заступа Општински јавни правобранилац, у одговору на тужбу истиче да тужилац у тужби није навео нове чињенице, нити нове доказе, осим оних које је навео у жалби, а који су оспореним решењем цењени и обијени као неосновани, те остаје при свим наводима из образложења првостепеног решења и предлаже да суд тужбу одбије у целини.

Заинтересовано лице Безбедоносно-информативна агенција из Београда, у одговору на тужбу наводи да је предметна парцела приведене намени, да је коришћена и да се сада користи у сврху за коју је експропријација извршена, те предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, Управни суд, који је дана 01.01.2010. године, сагласно одредбама члана 29. став 1. и члана 90.

Закона о уређењу судова ("Сл.гласник РС", бр.116/08 и 104/09), преузео нерешене предмете управних спорова покренутих пред Врховним судом Србије до 31.12.2009. године, је нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени Управног суда, одлучио тужени орган када је, у поступку у коме није било повреде правила поступка, одбио жалбу В.В. из ..., ул. ... бр. ..., налазећи да је првостепени орган на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право и за своју одлуку дао разлоге које прихвата и овај суд. Ово стога, што је одредбом члана 36. став 3. Закона о експропријацији ("Службени гласник РС" број 53/95) прописано да ће се на захтев ранијег сопственика експроприсане непокретности правоснажно решење о експропријацији поништити или изменити, ако корисник експропријације у року од 3 године, од дана правоснажности одлуке о накнади, односно дана закључења споразума о накнади, није извршио према природи објекта знатније радове на објекту, ради чије изградње је извршена експропријација.

У спроведеном поступку је утврђено да се кат. парц. бр. ... КО ... налази у комплексу земљишта које је експроприсано у корист државе уз новчану накнаду, а за потребе обезбеђења објеката Министарства унутрашњих послова ФНРЈ - Управе државне безбедности. Објекти на овом комплексу су постојали у време када је експропријација вршена, што се види из свих донетих решења о експропријацији земљишта у том комплексу. Такође је утврђено, да је сврха експропријације била обезбеђење већ постојећих објеката (зидног објекта и антенског система), тј. проширење зоне сигурносно-безбедоносног појаса ради несметаног функционисања постојећих објекта на комплексу, а не изградња нових објеката за потребе тадашњег државног органа. Чињеницу да је експроприсано земљиште приведено намени за коју је извршена експропријација утврдили су и вештаци специјализоване установе Градског завода за вештачење у Београду, у свом налазу и мишљењу Г. број 521/06 од 24.01.2007. године, датом на основу увиђаја на лицу места, увида у списе предмета и планску документацију.

Питање накнаде за експроприсану непокретност решено је одлуком Окружног суда у Београду Гж-223/58 од 21.02.1958. године, којом је потврђено решење V већа Комисије за одређивање накнаде за експроприсану имовину НО града Београда број 2744/55 од 30.10.1957. године, којим је за експроприсани део предметне парцеле као накнада бившем власнику одређен део к.п. бр. ... пов. ... м2, КО

Имајући у виду напред наведено, правилно је тужени орган одбио жалбу В.В. из ..., ул. ... бр. ... и потврдио првостепено решење, јер је у првостепеном поступку

несумљиво утврђено, да је парцела приведена намени, односно да је испуњена сврха експропријације, па нису испуњени услови за поништај решења о експропријацији, сходно члану 36. става 3. Закона о експропријацији (“Службени гласник РС” 53/95).

Управни суд је ценио и остале наводе тужбе, али је нашао да су без утицаја на законитост оспореног решења.

Одредбом члана 77. става 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), чијим је ступањем на снагу престао да важи Закон о управним споровима (“Службени лист СРЈ”, број 46/96), прописано је да ће се поступци по тужбама поднетим до дана ступања на снагу овог закона окончати пред Управним судом, по правилима поступка која су важила до дана ступања на снагу овог закона.

Стога је Управни суд, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, одлучио као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” број 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 26.08.2010. године, 9 У. 2249/10 (2008)

Записничар

Ксенија Ивановић, с.р.

Председник већа-судија

Зорица Китановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС